

Hout voor zagerij Spee in Schophem

Van Rina Lorquet-Spee kregen we enkele foto's en kaartjes waarop ze herinneringen aan haar jeugd had genoteerd. Over bijgaande foto, genomen in 1943, schreef ze: 'Als mijn vader voor de zagerij in Schophem boomstammen had gekocht, werden die uit het bos of de weide gehaald met een wagen met vier wielen, getrokken door vier paarden. Eerst werden de stammen onderzocht, of er geen

granaatscherven in zaten, om ongelukken voor zaag en bediener ervan te voorkomen. Na het op maat zagen van de planken werden ze buiten gelegd, met een priem eronder om te voorkomen dat ze bij drogen in de zon zouden splijten. De schors werd bewaard om de kachel mee aan te maken en het zaagmeel om onder te koeien te strooien.'

Nog een anekdote die ze erbij had genoteerd: 'We moesten ook gaan zeumeren na het oogsten op de velden, maar werden weggejaagd door de boer die nog niet alles had gekamd. Maar toch hadden we vijftig kilogram meel bijeen gezeumerd!'

De foto is genomen aan het begin van de weg naar de Vitschen en Altenbroek. Daar woonde fotograaf Cerfontaine. Iedereen noemde hem *d'r komsa*, omdat hij de gewoonte had iedereen die voor een foto moest poseren een beetje te dirigeren: 'Comme ça.' Rina noemde hem terloops ook *d'r aftrekker*. *Aftrekken* als synoniem voor het maken van een foto, je hoort het ook nu oudere mensen in Voeren nog wel eens zeggen.

Op de achterkant van de foto stond genoteerd wie er allemaal op te zien is: 'Bemelmans met de paarden, Servais (Spee) met Albert Halleux en Susanne Bemelmans, François Bemelmans en Jean Daniels komen uit de Vitschen.'

Wandelen met Heem en Natuur Voeren

Alleen de wandeling die was voorzien op 19 mei viel letterlijk in het water. Het had de hele dag geregend en op het startuur was geen enkele gegadigde komen opdagen.

Dat was gelukkig wel anders op de voorjaarswandeling op 19 april, naar het Hoogbos in 's-Gravenvoeren. Ons Blaedsje wordt ook buiten Voeren gelezen, want er waren ook deelnemers van elders. De lente was op zijn mooist, met de fruitbomen nog volop in bloei. En schitterend weer, dus alles voor een geslaagde wandeling.

Aan de Voer zagen we al de grote gele kwikstaart, een vogelsoort die het moet hebben van snelstromende waterloopjes. In de akkers boven de Denijskapel was het de beurt aan de geelgors. Waar de kwik op de 'rode lijst' van Vlaamse broedvogels nog de vermelding 'bijna in gevaar' krijgt, gaat het met de geelgors de laatste jaren iets beter: ze staat nu onder 'niet in gevaar'.

Dé verrassing van de wandeling was de ontmoeting met een das. Het is al heel speciaal dat je er eentje overdag te zien krijgt. We kregen hem (of haar) in het oog in de rand van een veldweg. Even probeerde hij zich nog in de ruige plantengroei te verstoppen. Maar omdat er naast de weg alleen maar een grote open akker lag, zag hij uiteindelijk maar één oplossing om terug naar de veiligheid van zijn burcht te geraken: gewoon midden tussen ons door! Het lukte nog net om er een foto van te maken (volgende pagina).

We hadden als doel het Hoogbos gekozen, vooral omdat daar rond die tijd de gele anemonen in bloei staan. Het is een uitgesproken zeldzame soort, maar daar is ze nog volop te vinden. We stelden overigens ook vast dat in de onmiddellijke omgeving van het Hoogbos behoorlijk gekapt was. Een Nederlandse dame had ons daar enkele weken